

روزی در جمهوری دموکراتیک آلمان سابق، یک کارگر آلمانی کاری در سیبری پیدا می کند. او که می داند سانسورچی ها همه نامه هارا می خوانند، به دوستانش می گوید: بیا بید یک رمز تعیین کنیم؛ اگر نامه یی که از طرف من دریافت می کنید با مرکب آبی معمولی نوشته شده باشد، بدانید هر چه نوشته ام درست است. اگر با مرکب قرمز نوشته شده باشد، سراپا دروغ است.

یک ماه بعد دوستانش اولین نامه را دریافت می کنند که در آن با مرکب آبی نوشته شده است: اینجا همه چیز عالی است؛ مغازه ها پر، غذا فراوان، آپارتمان ها بزرگ و گرم و نرم، سینماها فیلم های غربی نمایش می دهند؛ تنها چیزی که نمی توان پیدا کرد مرکب قرمز است.